

so imeli v Kopru svoj samostan, za časa koprskega škofa Pavla Naldinija pa celo semenišče, šolo, v kateri se niso učili glagolske, torej slovanske pisave in liturgične govornice le semeniščniki, temveč tudi laični ljudje. Prav Pavlu Naldiniju bo posvečen poseben programski sklop, saj je ta vrli koprski škof, iz Padove doma, poleg tega, da je ustanovil slovansko semenišče, tudi napisal še izjemno dragocen, obsežen in pomemben Krajepis koprške škofije (leta 1700), ki večplastno prikazuje tedanje življenje, navade in običaje, upravno-pravno ureditev, etnične, socialne in gospodarske razmere. Ker bo ob tej priliki izšel tudi prevod njegovega omenjenega dela, bo sama prireditev ob priložnostni razstavi koprskega Pokrajinskega muzeja, kjer se bo tudi odvijal dvodnevni simpozij, še toliko bolj svečana.

Poleg legendarnemu koprskemu škofu Nazariju pa bo posebna pozornost namenjena še enemu, Baldassarju Bonifaciu iz Roviga (koprski škof v drugi polovici 17. stoletja), ki je podobno kot Naldini zapisoval svoja popotovanja po Istri in jih oplemenitil s filozofsko-verskimi spisi, zbranimi v 17-ih še povsem neobjavljenih rokopisnih knjigah, ki jih hranijo v Akademiji v Rovigu (IT).

Ob tem pa kaže poudariti, da se bodo na to temo prvič srečali zgodovinarji iz Slovenije, Hrvaške in Italije ter razpravljali v duhu prijateljskega, vendar strokovnega in konstruktivnega čezmejnega sodelovanja, ob tako pomembnih zadevah, kot je zgodovinska, etnična in kulturna dediščina krajev, ki so v preteklosti nemalokrat povzročali napete odnose med različnimi skupnostmi. To daje, ob sicer že zgledno zastavljenem sodelovanju, zagotovilo za še uspešnejše nadaljnje delovanje ved in zlasti posameznikov, skupnosti in državnih entitet na tem za slovensko državo pomembnem koščku narodnega ozemlja.

Sergej A. Bubnov

ADMIRAL ALEKSANDER D. BUBNOV

Pomorski muzej "Sergej Mašera" Piran sistematično zbira, hrani in predstavlja pomorsko kulturno dediščino. Med drugim predstavlja tudi posameznike, ki so bili povezani z morjem in hrani njihovo zapuščino. V strokovni knjižnici Pomorskega muzeja tako lahko najdemo tudi pomembna pomorska dela kontraadmirala Aleksandra D. Bubnova, v fondu jugoslovanske kraljeve mornarice nekaj njegovih fotografij, v pomorskih enciklopedijah pa lahko prebiramo najosnovnejše biografske podatke o tem pomembnem pomorščaku in pedagogu. V letošnjem letu so bili vzpostavljeni stiki med Pomorskim muzejem in ing. Sergejem A. Bubnovom iz Ljubljane, sinom pok. admirala Bubnova. O svojem očetu je napisal biografijo, ki je objavljena v nadaljevanju.

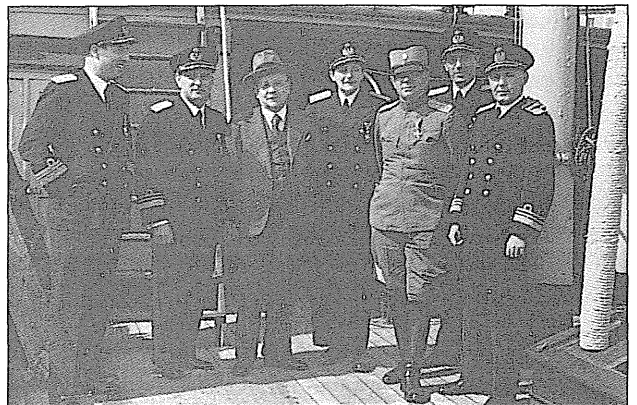
Nadja Terčon
Bogdana Marinac

Dubrovnik 1930. Kontradmira Bubnov (v civilni obleki) med predavatelji PVA Dubrovnik (arhiv Sergeja Bubnova, Ljubljana).

Biografija

Aleksander Dimitrijevič Bubnov se je rodil 29. maja 1883 v Varšavi, kjer je njegov oče Dimitrij služboval kot vojni gradbeni inženir pri fortifikaciji mesta. Leta 1903 je končal pomorsko akademijo v Sankt-Petersburgu. V letih 1903-1904 je na šolski ladji ruske mornarice kot mlad pomorski oficir objadral cel svet. Leta 1905 je kot oficir na križarki "Orel" sodeloval pri znani pomorski bitki ruske mornarice z Japonsko, kjer je bil težko ranjen.

Aleksander Bubnov in častniki PVA Dubrovnik (arhiv Sergeja Bubnova, Ljubljana).

Leta 1913 je končal višjo pomorsko akademijo, na kateri je potem ostal kot profesor. Doktoriral je iz vojno pomorskih znanosti. V času od 1907 do 1914 je služil na raznih vojnih ladjah na različnih dolžnostih, nazadnje leta 1914 kot prvi oficir na križarki "Diana" (sestrska križarka znamenite "Aurore"). Z izbruhom prve svetovne vojne je bil prestavljen v sestav generalnega štaba Ruske armade, na čelu katerega je bil car Nikolaj

II. Kot načelnik vojno pomorske uprave je planiral, skupaj z Winstonom Churchillom, takratnim lordom angleške admiralitete, desant zaveznikov na Bospor. Ta načrt zaradi revolucije v Rusiji ni bil realiziran. Leta 1917 je bil povišan v čin kontr-admirala.

Med revolucijo v Rusiji se je priključil Beli armadi. Pod generalom Vranglom je deloval v Črnomoški mornarici, nazadnje kot načelnik štaba te mornarice. Po porazu Bele armade na Krimu je leta 1920 z delom mornarice zapustil Rusijo. Po kratkotrajnem bivanju v Parizu je 1921 leta prišel v Ljubljano, kjer so ruski pomorski oficirji v emigraciji ustanovili kovinarsko podjetje za opremo jugoslovanske vojske.

Med tem časom je admiral Bubnov, kot svetovno znan strokovnjak za vojno pomorstvo, dobil dve povabilili: za profesorja na ameriški pomorski akademiji v Annapolisu in od jugoslovanskega kralja Aleksandra I. za ustanovitev pomorske vojne akademije v Dubrovniku. Odločil se je za slednje in 1923 v Dubrovniku pomagal ustanoviti Pomorsko vojno akademijo Kraljevine Jugoslavije. V okviru te akademije je prevzel predavanje osnovnih vojno-pomorskih predmetov, zgodovino pomorskih vojn, strategijo in taktiko. V letu 1930 je v okviru akademije organiziral višjo pomorsko akademijo (samo za višje oficirje), na kateri je predaval vse do leta 1941, ko so Dubrovnik zavzeli ustaši in ga odstavili. Med učenci Aleksandra Bubnova v pomorski akademiji je bilo največ Slovencev, med drugim tudi Sergej Mašera, ki je končal akademijo 1932. leta. Komandanti akademije so bili deloma tudi Slovenci (Jeločnik, Kuster).

Med vojno se je težko preživeljal v Dubrovniku, Bjelovarju in Dravogradu, dokler ni leta 1945 prišel v Kranju in dobil državljanstvo SR Slovenije. Tukaj je v letih 1945-1953 predaval ruski jezik na gimnaziji. Deležen je bil posebne simpatije in spoštovanja svojih učencev, kar je na njegovem pogrebu posebno lepo izrazil v govoru ob odprtem grobu direktor kranjske gimnazije. Umrl je leta 1963 in bil pokopan v Kranju.

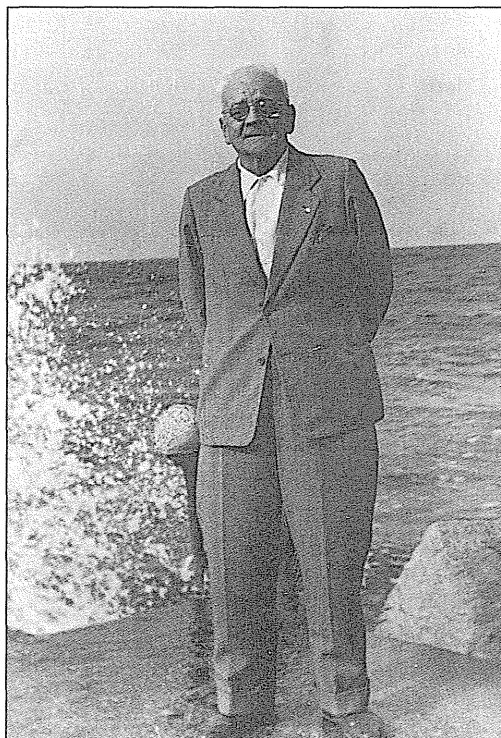
Admiral Bubnov je bil tudi ploden strokovni pisec na svojem področju. Svoje glavno delo je napisal v Dubrovniku: zgodovina pomorske vojne veščine v treh knjigah ("Pomorski ratovi", 1025 strani, založba Jadran, Dubrovnik, 1930). Prvi del obravnava obdobje ladij na vesla in jadra (274 strani), drugi obdobje ladij na parni pogon (240 strani) in tretji del prvo svetovno vojno (511 strani). Poleg te knjige je napisal še Strategijo vodenja vojne na morju (Zemun 1937, 272 strani). Največje mednarodno veljavo pa ima knjiga Problem Pacifika v dvajsetem stoletju (The problem of the Pacific in Twentieth century, Gyldendal, London 1922). V njej je admiral Bubnov napovedal spopad med Japonsko in Ameriko, do katerega je prišlo leta 1941. Obširna in tehtna analiza japonsko-ameriških odnosov na Pacifiku, je prinesla admiralu Bubnovu, povabilo na pomorsko akademijo v Združene države Amerike. Mednarodno priznanje je dobila tudi njegova daljša razprava o problemu Bosporja: Le

Aleksander Bubnov in častniki PVA Dubrovnik (arhiv Sergeja Bubnova, Ljubljana).

probleme du Bosphore (Revue maritime, Paris, 1935). V Kranju pa je napisal svoje spomine o delovanju v ruski vrhovni komandi "V carski stavki", ki so jo izdali v ruščini v New Yorku 1955. leta (388 strani).

Za svoje delo je admiral Bubnov prejel številna odlikovanja, največ iz carske Rusije, francosko legijo časti, visoko angleško odlikovanje M.G., ki mu daje angleško plemstvo (Sir), jugoslovanskega belega orla in visoka grška, romunska in japonska odlikovanja, ki so vsa ohranjena.

Kontraadmiral Aleksander D. Bubnov leta 1961 v Piranu (arhiv Sergeja Bubnova, Ljubljana).